

Så detta med godhet ... en bloggläsare kommenterar:

Jag tror att du egentligen har två föga konsistenta tankar i huvudet. Den ena är att det som sker i Sverige med invandringen drivs av godhet. Det säger du ofta. Min mothypotes som också skymtar hos dig är att den drivs av feighet och bristande integritet. Hos dig förekommer den tanken när du talar om DDR-Sverige eller när du räknar upp all slags utfrysning som bl.a. drabbat dig och Gunnar Sandelin. Exempelvis i "De politiska bebisarna" 15/3.

Folk vågar helt enkelt inte ta kontakt med dig. De vågar heller inte ta reda på avgörande fakta, för det skulle göra så förbannat ont att känna att man inte vågar stå upp och fråga ens. För att ens överväga det du och Sandelin säger måste man överväga möjligheten av följande:

Med fortsatt politik så förstörs mycket av livskvaliteten för barn och barnbarn, mycket av kulturarvet och kulturmiljön går förlorade, ekonomin undermineras och svenskättlingar marginaliseras. Men politiken är omöjlig att förändra på kort sikt och de som försöker smädas och förföljs. Om jag inte trots obehag står upp för mina barns och barnbarns framtid så är jag en feg liten skit.

Det är detta alternativet man har att ta till sig, och det klarar man sällan. Det är modet som fattas. Man lever i förljugenhet och ond tro (enligt Sartre) därför att det är uthärdligt. Kom ihåg vad Kant skrev om upplysning:

Aufklärung ist der Ausgang des Menschen aus seiner selbstverschuldeten Unmündigkeit. Unmündigkeit ist das Unvermögen, sich seines Verstandes ohne Leitung eines anderen zu bedienen. Selbstverschuldet ist diese Unmündigkeit, wenn die Ursache derselben nicht am Mangel des Verstandes, sondern der Entschließung und des Muthes liegt, sich seiner ohne Leitung eines anderen zu bedienen. Sapere aude! Habe Muth, dich deines eigenen Verstandes zu bedienen! ist also der Wahlspruch der Aufklärung.

Lärande, alltså erkännande också av obehagliga fakta, gör ont, i synnerhet om man inte upplever att man kan göra något åt saken. Erkännandet kräver mod. Därför är det också utsiktslöst att försöka lära ut obehagliga sanningar till de fega. Även om man övertygar dem så faller modet så fort man lämnar dem och de kramar åter modlöst sina bekvämare livslögner.

Som forskare har vi tränats att försöka hitta det värsta motargumentet vi kan komma på innan någon annan gör det. Men folk är inte så funtade och i synnerhet inte i DDR-Sverige. Du och

jag tillhör en grupp som är utvalda och utbildade för att orka med att lära oss att saker inte är vad vi hoppades. Det finns undantag i det offentliga livet, Janne Josefsson, Per Gudmundson, Ivar Arpi och några få till. Men feighet är det dominerande.

Istället för dina tre typer har jag följande:

1. Manipulatorerna. Reinfeldt står som första namn på min lista. Hans förmodade "godhet" visade sig först 2010 när sverigedemokraterna började bli ett problem för maktinnehavet. När han talade om "öppna er hjärtan" var det en bluff för att gå till historien som en moralisk ledare snarare än som en kylig taktiker som offrat landet och sitt parti. De märkliga dumheter han efteråt yttrat kan förklaras endast om han spelar korkad moralist, och så korkad har han aldrig varit.
2. Medlöparna i press. Långsamt börjar de efter valet våga peka på konkreta problem, ofta under namnet "utmaningar". De var helt enkelt rädda hela tiden. Att de är rädda för att synas med Vilks är begripligt men att de är rädda för att öppet resonera om dina och Gunnars fakta och hypoteser kan inte förklaras med annat än en extrem rädsla för mobbning.
3. De blåsta, som tror på allt som står i DN. Inte så att de har otur när de tänker, de vet inte ens hur det går till att tänka. Man måste, liksom Darwin, börja med att ta itu med de allra svåraste argumenten. Utan intellektuellt mod eller kraft skockar de sig bakom medlöparna.

För feighetshypotesen talar egentligen Sveriges meriter på mobbningsområdet, den gamla konsensusmentalitetens baksida. Zaremba har en del tänkvärda artiklar i DN. Sedan har vi behandlingen av oliktankande, exempelvis dig och Sandelin. Paralleller i litteraturen är väl En Folkefiende, i historien Chamberlain och appeasement under 1930-talet.

Kryperiet är en typisk svensk övertygelse. Jämför också andra snarlika fenomen, exempelvis feminismen i det offentliga livet. Eller ställningstagandet till Sovjet i Sverige 1945-1990. Samma konsensus, samma förföljelse av oliktankande, samma övergrepp mot oliktankande. I DDR fanns åtminstone en våldsamt maktapparat som upprätthöll konsensus.

De uppenbara lögnerna: om lönsamheten av invandring i Sverige, om Sveriges skyldighet att ta emot etc. Är det goda personer med integritet som "råkar" missta sig eller är det krypare som lägger mängder av energi på att fasthålla sin - på kort sikt - bekväma inbillning?

Så tillkommer de stora flykting- och bidragssvindlerierna. Det måste i myndighetsverige ha funnits hundratals tjänstemän som direkt bedrivit projekt och handel med uppenbart kriminella och de måste ha några tusentals kollegor, vänner och släktingar som känner till det. Är det godhet eller feighet som gör att de tigit? Att "må illa" är det ord som i Sverige av idag täcker det din och min generation kallade samvete, skuld och skam. Samvetet pockar på handling, illamåendet pockar på sjukskrivning.

Fegheten är det grundläggande, den inbillade och spelade godheten är det man använder för att hålla självkänslan uppe. Ju mer orimlig och vidrig situationen i Sverige blir, desto mer måste man intala sig att det hela är gott. Man är rädd för att bli den som upptäcker att kejsaren är naken, först låtsas man att kläderna sitter perfekt men snart är man själv övertygad om att på sätt och vis är det en väldigt originell och välsittande klädsel.

Mot Godhetshypotesen:

Varför inträffade Den Stora Godheten först under Reinfeldts andra regering? Sverige traggade länge med att nå upp till enprocentsmålet av BNP för uhjälp, nu talar vi om kostnader upp emot tre procent av BNP. Ingvar Carlssons och Göran Perssons regeringar har inte övermannats av den godhet som Sverige kommit att excellera i under Reinfeldt.

Varför är de "goda" så onda mot sverigedemokraterna? Varför tolereras mobbning mot sverigedemokraterna, också enligt Reinfeldt själv. Eller notera hur Leif GW menar att Vilks yttrandefrihet inte bör skyddas mot islamistiska våldshot:

<http://www.expressen.se/kronikor/leif-gw-persson/leif-gw-persson-vara-minst-betydande-samhallskritiker/>

Ständigt omgiven av de poliser som skyddar hans rätt att uttrycka sig och till en årlig kostnad på tjugo miljoner för landets skattebetalare. Med tanke på budskapet är det faktiskt inte värt de pengarna. Varför inte bara promenera ner till Rosengård, Rinkeby eller Hammarkullen, och ta det direkt med dem som han retar sig på. Man till man, och "åk hem med er, era dumma jävlar". Att han sedan skulle få fraktas därifrån på bår är en annan historia men den har i vart fall inget med vår yttrandefrihet att göra.

Varför är de goda så rädda för argument om de nu är fasta i sin godhet? Varför försöker de inte omvända dig och Gunnar eller bara stillsamt lyssna och tolerera er? Varför denna ängsliga strävan efter hyperkorrekhet. (Hur ska jag bemöta min tiggare? Ska jag se honom i ögonen för att erkänna honom som människa? Eller ska jag diskret kasta till honom min slant och låtsas att jag inte varseblir hans förnedrande belägenhet?) Varför detta behov av Newspeak där illegala migranter blir till papperslösa flyktingar?

Nej, jag menar att de "goda" är fega. Det sociala trycket mot oliktankande ökade under Reinfeldt 2 liksom den extrema, haveristiska godheten. Man vill uppfatta sig som god hellre än att erkänna möjligheten av att man säljer ut sina barnbarn av ren feghet.

Egentligen delar du nog min hypotes när du föraktar stora delen av Sveriges opinion. Man föraktar inte dem som är äkta goda men väl dem som är fega nog att inbilla sig godhet och att överväldigas av sin egen inbillning. Du har tidigare själv påpekat att godheten är ett slags självbedrägeri.

Kanske har du och Gunnar så mycket civilkurage att Ni inte förstår hur dominerande fegheten är i svenskt intellektuellt liv. Eller så är Ni alltför socialt trubbiga för att inte se all denna ångest som enkla, obekväma sanningar ger upphov till.

Bertil Rolf

citerad av **Karl-Olov Arnstberg**

<https://morklaggning.wordpress.com/2015/03/22/sa-detta-med-godhet-en-blogglasare-kommenterar>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.